

El sector industrial també es poc representatiu, la indústria es redueix a: una fàbrica de torrons (15 treballadors), una d'embotits (15 treballadors), una de fruits secs (2 treballadors), una piscifactoria (3 treballadors), una impremta (3 treballadors), i la construcció. Aquesta última és la més important de la comarca, en l'actualitat en treballen 117, superant així al sector agrícola i ramader. El manteniment de part de la construcció, de fusters, d'electricistes, etc.. és gràcies a les cases de turisme rural. L'estiu, Falles, Pasqua, algun que altre pont, i estes cases s'omplien de seguida, si vols fugir de la ciutat, de l'estrés, del soroll, no trobaràs un lloc tan tranquil com Ademús.

Bé, i després d'aquesta "pallissa" sobre Ademús, anem a seguir amb el dissabte per la nit. Vàrem sopar a La Moncloa de Casas Bajas, i no a la de Madrid ja que la teníem més prop. Xé! pareixem els ministres ací!!!

I ja d'allí vam anar de marxeta un "rato". Arrivem a Ademús, i en obrir la porta del pub ens vam quedar parats, i tota eixa joventut d'on ha eixit?! -vam pensar- (també vam dir VIVA ADEMÚS). La veritat és que ens ho vam passar molt bé.

El diumenge ressaca a tope, carreguem el patrol, ens despedim de Felipe i de la dona, i tots damunt del cotxe, a un li feia mal el cap, l'altre es marejava, un dormia, l'altre cantava... bé hi havia de tot, variadet.

Vam anar per València i ens vam parar a Requena. Allí, després d'informar-nos bé, anem cap a la part antiga, cap a La Villa. Conjunt històric de caràcter nacional degut a les seues esglésies i edificis. Ací tenim un exemple d'església d'estil gòtic.

La Villa era el recinte musulmà, amurallat i fortificat per torres, ubicat en el nucli de la població.

Per la vesprada vam parar a un Parc Natural. Allí vam poder veure una gran varietat d'espècies animals, alguns d'ells en perill d'extinció, més representatius de la Península Ibèrica, es podia veure des d'un grandíssim ós fins una xicoteta geneta, passant per llops, llúdries, cabres hispàniques, etc...

La seua visita consistia en un recorregut d'uns 1600 metres (2'5 hores), senyalitzat al llarg de totes les seues instal·lacions des d'on podíem veure els diferents recintes dels animals. Senglars -ací tenim una petita mostra-, perdius, conills, llebres, faisans, corps, linx, aus rapinyaires, etc...

Finalment, sols ens quedaven 3 hores per arribar al poble, contant una paradeta per a berenar i omplir el dipòsit. En arribar al poble cadascú a casa seua (i Déu a la de tots), a descansar i a dormir la gana, que ens espera un dilluns etern.